

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712209491
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8712209491.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35724803, pr. zast. Tomáš Kušnír, s.r.o. Bratislava, Údernícka 5, proti odporkyni: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., O. XXXX/X, zast. opatrovníkom JUDr. R. I., vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu P., za účasti vedľajších účastníkov Združenie bratislavských spotrebiteľov, Bratislava, Stavbarská 60, IČO: 30790735, zast. JUDr. PaedR. Ivanom Pecníkom, PhD, advokátom AK Bratislava, Karloveská 3154/32 a Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Važecká 16, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom AK Stropkov, SNP 7, o zaplatenie 2.473,92 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 20C/350/2012-98 zo dňa 27.08.2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok vo výroku I.,III., IV. a v rozsahu zrušenia sa vec vracia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 27. 08. 2013 č.k. 20C/350/2012-98 rozhodol tak, že: „I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.338,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 13.07.2012 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh zamieta.

III. Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 605,40 Eur , do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vedľajším účastníkom súd trovy konania nepriznáva“.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že skutkovo mal za preukázané, že pôvodný veriteľ a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere č.108 725 346, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.991,- Eur, pričom sa žalovaná zaviazala zaplatiť poskytnutý úver formou mesačných splátok o vo výške 143,92 Eur. Pôvodný veriteľ postúpil svoju pohľadávku na žalobcu zmluvou zo dňa 23.09 2009. Žalobca sa domáhal úhrady dlžnej sumy od žalovanej pokusom o zmier zo dňa 14. 05. 2012.

Na takto zistený skutkový stav prijal právny názor, podľa ktorého nie je dôvodná vznesená námietka premlčania zo strany vedľajšieho účastníka. Mal za to, že žalovaná sa zaviazala plniť svoj dlh v splátkach a pôvodný veriteľ určil okamih splatnosti dlhu. Konštatoval, že došlo k zmluve, ktorá bola uzavretá medzi pôvodným veriteľom a žalovanou. Následkom odstúpenia od zmluvy je tak povinnosťou každého účastníka zmluvy vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Pôvodný veriteľ poskytol žalovanej sumu 1.991,64 Eur a po odpočítaní sumy, ktorú plnila žalovaná predstavuje rozdiel sumu vo výške 1338,11 Eur.

Zamietol v prevyšujúcej časti uplatnený nárok z dôvodu, že úrok z omeškania vo výške 0,01 % denne a zmluvná pokuta vo výške 20 % z dlžnej čiastky, ako aj nárok nad zákonom stanovenú sadzbu 8,75% ročne je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s poukazom na rozsudok Okresného súdu Prešov č.k 2 1Cb/10/2011-17.

Poukázal na ustanovenie § 488, § 100 ods. 1, § 100 ods. 2, § 101, § 103, § 451 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi podľa miery úspechu náhradu trov konania vo výške 605,40 Eur, ktoré pozostávajú z uhradeného súdneho poplatku a z náhrady za 5 úkonov právnej služby. Vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia na strane vedľajšieho účastníka odôvodnil svoje rozhodnutie pomerom jeho úspechu s využitím § 142 ods. 3 O.s.p. a nepriznal im právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku a to proti výroku I.,III., IV. podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolaní ďalej uviedol, že prvostupňový súd neakceptoval vznesenú námietku premlčania. Prvostupňový súd na jednej strane konštatoval, že pôvodný veriteľ určil okamih splatnosti dlhu, dokonca, že tak urobil odstúpením od zmluvy. Prvostupňový súd však neodôvodnil svoj záver o nedôvodnosti námietky premlčania. Nevie sa vyjadriť vedľajší účastník kedy a akým spôsobom došlo k ukončeniu úverového vzťahu, keďže mu nebola zaslaná platobná história, ktorú predložil žalobca ako prílohu k návrhu na začatie konania.

Poukázal, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. Súd tak dostáva vzťah medzi účastníkmi do režimu bezdôvodného obohatenia, ak mal teda súd za preukázané, že došlo k odstúpeniu od zmluvy na vec, je potom potrebné aplikovať ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka.

Prvostupňový súd sa nezaoberal ani námietkou vedľajšieho účastníka o tom, že zmluva o úvere uzavretá dňa 08.02.2008 neobsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe podľa § 4 ods. 2 písm. h/ zákona číslo 258/2001 Z.z. ani údaj o konečnej splatnosti, potom je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Napadol aj výrok rozsudku, ktorým bol zaviazaný žalovaný na úhradu trov konania, pričom výška trov priznaná žalobcovi z odôvodnenia nie je zrejmalá.

K podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol. Má za to, že vedľajší účastník je osobou, ktorá nie je oprávnená podať odvolanie. Poukázal na viacero rozhodnutí Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Bratislave. Medzi účastníkmi konania, teda medzi žalovanou a vedľajším účastníkom zo žiadneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok prvostupňového súdu v jeho napadnutej časti v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 zákona číslo 99/1963 Zb. O.s.p. (ďalej len „O.s.p.“) spolu s konaním, ktorému predchádzalo bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 O.s.p. a dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre potvrdenie napadnutého rozsudku ani pre jeho zmenu (§ 219, § 220 O.s.p.).

Predmetom konania pred prvostupňovým súdom bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.473,92 Eur spolu s úrokom z omeškania. Prvostupňový súd vyhovel žalobe čiastočne a zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.338,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 13.07.2012 do zaplatenia. Prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie v časti, ktorým bolo žalobe vyhovené na skutkovom závere, že bola uzavretá zmluva o úvere medzi predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 04. 02. 2008 a že došlo k odstúpeniu od zmluvy. Nárok žalobcu, ktorému vyhovel prvostupňový súd právne posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník

konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Preskúmateľným, teda zrozumiteľným a riadne odôvodneným je rozhodnutie, ktoré v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 157 ods. 2 O.s.p. obsahuje stručný a jasný výklad o tom, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a z akého dôvodu nerealizoval žiadne zistenia z niektorých vykonaných dôkazov. Nevyhnutnou požiadavkou riadneho odôvodnenia rozhodnutia je súdom prijatý záver o skutkovom stave veci a naň nadväzujúcim právnom posúdení veci.

V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd aj na závery vyslovené v rozhodnutiach Ústavného súdu SR, Najvyššieho súdu SR, ako aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí ústavného súdu vyplýva, že tak základné právo podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru v sebe okrem iných práv a záruk zahŕňajú aj právo na odôvodnenie rozhodnutia.

Ústavný súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil záver, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nároku a s obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnením rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, je realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“.

Podľa názoru odvolacieho súdu napadnuté súdne rozhodnutie nie je presvedčivé, preskúmateľné. Nevyhnutnou požiadavkou riadneho odôvodnenia rozhodnutia je súdom prijatý záver o skutkovom stave veci a naň nadväzujúce právne posúdenie veci.

Citované ustanovenie procesného predpisu určuje náležitosti odôvodnenia rozsudku, ktoré v napadnutom rozsudku absentujú a spôsobujú nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov. V napadnutom rozsudku prvostupňový súd dostatočne nevysvetlil k akým skutkovým zisteniam a na základe ktorých dôkazov dospel. Na strane jednej konštatuje, že pôvodný žalobca odstúpil od uzavretej zmluvy v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka a právne posúdil nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V skutkových zisleniach absentuje záver kedy došlo k odstúpeniu od zmluvy a pri právnom posúdení veci absentuje právne posúdenie nároku uplatneného žalobcom, vnesenej námietky premlčania vzhľadom na záver, že ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý sa premlčuje v súlade s ust. § 107 Občianskeho zákonníka.

K argumentácii žalobcu, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou z dôvodu, že medzi žalovanou a vedľajším účastníkom nevyplýva spôsob žiadneho vyrovnania vzťahu medzi nimi dodáva odvolací súd.

Túto argumentáciu nepodporuje judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá naopak nevidí žiadny dôvod na neposkytnutie právnej ochrany aj právnickej osobe „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Aktivity vedľajšieho účastníka súvisia s ochranou spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusi ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľuďoch. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič

výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia.

V zmysle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro C-168/05, bod 37, cit.: Okrem toho, smernica, ktorá smeruje k posilneniu ochrany spotrebiteľa, predstavuje podľa článku 3 ods. 1 písm. t) ES opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Spoločenstvu a, najmä, na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celom Spoločenstve (pozri analogicky v súvislosti s článkom 81 ES rozsudok Eco Swiss, už citovaný, bod 36).

Keďže vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa žalovanej odňala možnosť riadne brániť svoje záujmy aj v odvolacom konaní, odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) a ods. 2 O.s.p. napadnutý rozsudok vo výroku I., III., IV. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne posúdiť nárok žalobcu, dôsledne zistiť skutkový stav vecí, ktorý následne právne posúdi. Nevyhnutnou požiadavkou je, aby prvostupňový súd vo veci vydal rozhodnutie tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p.

V novom konaní rozhodne prvostupňový súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.